

รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติก

จินตนา ประจักษ์พงษ์เพ็ชร¹

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

สมหมาย อ่าดอนกลอย

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

รับต้นฉบับ: 24 พฤศจิกายน 2560 รับตีพิมพ์: 7 กุมภาพันธ์ 2561

บทความวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการและการพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติก 2) ศึกษาผลของทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกช่วงอายุ 3 – 5 ปี จำนวน 24 คน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจหลังจากการใช้รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ครูผู้สอน และผู้บริหารสถานศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัญหาเกิดจากการขาดความตระหนักถึงการมีส่วนร่วม ปัญหาเศรษฐกิจ ความเหลื่อมล้ำและข้อจำกัด ขาดความรู้ความเข้าใจ และการกำหนดเป้าหมายการสอนไม่เหมาะสมของผู้ปกครอง รวมทั้งขาดระบบการติดต่อสื่อสารเพื่อให้สามารถรับรู้ข้อมูลของความก้าวหน้าและการแก้ไขปัญหาของเด็กออทิสติกจึงมีความต้องการให้มีสร้างความตระหนักร่วมกันของคนในครอบครัวและการมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือเด็กออทิสติกซึ่งผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญที่สุดในการความตระหนักถึงการมีส่วนร่วมและทำการสอนอย่างต่อเนื่องร่วมกันจึงจะสามารถและพัฒนาทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกได้

2. รูปแบบการมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กชุบเปอร์คิดส์ พิษณุโลก มีขั้นตอน คือ การสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมการสร้างความรู้ความเข้าใจในการประเมินผลและวางแผนการสอนร่วมกัน ครูผู้สอนและผู้ปกครองทำการสอนอย่างต่อเนื่อง และมีการรายงานผลความก้าวหน้า วิเคราะห์ผลเพื่อวางแผนการสอนเพิ่มเติมร่วมกัน

3. ผลการใช้รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กชุบเปอร์คิดส์ พิษณุโลก 3.1) ทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกเพิ่มขึ้น หลังจากการใช้รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กชุบเปอร์คิดส์ พิษณุโลก 3.2) ความพึงพอใจของผู้ปกครอง ครูผู้สอน และผู้บริหารเพิ่มขึ้น หลังจากการใช้รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กชุบเปอร์คิดส์ พิษณุโลก

คำสำคัญ: ศึกษาแบบมีส่วนร่วม การเลียนแบบ ออทิสติก

Participative Education Model for Parents of Children with Autisms to Enhance Motor Imitation Skills

Jintana Pradujphongpetch¹

Pibulsongkram Rajabhat University

Somma Amdonkloy

Pibulsongkram Rajabhat University

Research Article

Received: 24 November 2017 Accepted: 7 February 2018

The objectives of the research were 1) to study problem and needs, and develop the participative educational model for parent of children with autisms to enhance motor imitation skills, 2) to study the motor imitation skills of the 24 autisms aged 3-5 years old, and 3) to study the satisfaction of the parents, teachers and executives. The quantitative data collection was analyzed by mean ($\bar{x}$) and standard deviation (SD.). The results of study were as follows :

1. The problem were poor Involvement realization of family, economic problems, care burden, lack of understanding, prescription unsuitable goal and ineffective communication about progressive report or solving problems. They needs to build up stimuli awareness of the parents' participation to help children with autism. Parents of children with autism play such an important role in awareness and teaching for enhancing motor imitation.

2. Participative education model for enhancing motor imitation skills with autism in Superkids School Phitsanulok contained the awareness of the parents' involvement which played the most important role, the same understanding in the children's defect evaluation. The teaching plan with the parents' involvement and progress report also had to be analyzed continually for a greater teaching plan.

3. The results after using the parent involvement model for enhancing motor imitation skills with autism in Superkids School Phitsanulok ware as follows 3.1) The model could enhance motor imitation skill of children with autism after using the parent involvement model. 3.2) The model could improve the parents' satisfaction after using the parent involvement model.

Keywords: participative education, motor imitation, autism

Correspondence concerning this article and requests for reprints should be addressed to Jintana Pradujphongpetch, Pibulsongkram Rajabhat University E-mail: keng-jang2516@hotmail.com

บทนำ

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติกมีความจำเป็นที่ต้องอาศัยความร่วมมือกันของผู้ปกครองและโรงเรียนในการกำหนดแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของเด็กออทิสติก โดยผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญที่สุดในการผลักดันให้เกิดความสำเร็จได้ ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาควรนำหลักการของการจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการให้เหตุและผลร่วมกันของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการประสานความร่วมมือเพื่อให้เกิดการสร้างและปรับปรุงพัฒนาร่วมกัน อันจะส่งผลให้เกิดความพึงพอใจและการสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นร่วมกัน (Shagholi & Hussin, 2009; Amanchukwu, Stanley & Ololube, 2015; Gichohi, 2015) เพื่อพัฒนาเด็กออทิสติก ซึ่งควรมีการกำหนดรูปแบบของการมีส่วนร่วมให้สอดคล้องกับบริบทของครอบครัวจึงจะสามารถช่วยเหลือเด็กออทิสติกอย่างมีประสิทธิภาพได้

การจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมของเด็กออทิสติกนั้นพบว่ายังขาดการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่เหมาะสมในการช่วยเหลือเด็กออทิสติก อันเกิดจากปัญหาด้านความเชื่อที่คิดว่าเด็กออทิสติกจะมีพัฒนาการดีขึ้นได้เองหรือต้องขอความช่วยเหลือจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ (Bashir, Khurshid & Qadri, 2014) ปัญหาการหย่าร้าง (Weinberger, 2014) ปัญหาเศรษฐกิจและค่าใช้จ่ายของครอบครัวที่สูง (Hartley et al., 2010) ความเหนื่อยล้าและท้อแท้ใจของผู้ปกครองต่อปัญหาพฤติกรรมและปัญหาการดูแลสุขภาพอนามัยของเด็กออทิสติกจนเกิดภาวะเครียดและอาการเจ็บป่วยทางกายในที่สุด (Mao, 2012) ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนควรใช้ทักษะการสื่อสารที่ดีเพื่อสร้างให้เกิดการตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง (Kalyva, 2013; Witherspoon, 2015) การสร้างความรู้ความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับวิธีการสอน และการประเมินเพื่อวางแผนกำหนดเป้าหมาย และพัฒนาทักษะการสอนของผู้ปกครองให้เกิดความชำนาญ (Steiner, Koege, Koegel & Ence, 2012; The Family Empowerment and Disabilities Council, 2012) การรายงานผลความก้าวหน้าเพื่อทำการวิเคราะห์และวางแผนการสอนเพิ่มเติมร่วมกัน (Kalyva, 2013) อันจะสามารถช่วยให้เกิดความเข้าใจ ไว้วางใจ และผูกพัน (Mokoena, 2012) และความร่วมมือในการตัดสินใจร่วมกันเพื่อกำหนดเป้าหมาย (Shagholi & Hussin, 2009) และพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กให้ดีขึ้น (Ajayi & Afolabi, 2012; Geoffrey, Achoka & Emmily, 2012) และเมื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกทั้งที่บ้าน และโรงเรียนก็จะสามารถพัฒนาให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างสูงสุดได้

ความบกพร่องของทักษะการเลียนแบบสามารถพบได้ในกลุ่มเด็กออทิสติกและมักพบร่วมกับความผิดปกติของกระบวนการทางระบบประสาทพัฒนาการ ความบกพร่องด้านการสื่อความหมาย การปฏิสัมพันธ์ทางสังคม พฤติกรรมซ้ำ ๆ และทำให้เกิดความบกพร่องในการดำรงชีวิตประจำวัน (Bockler, Timmermans, Sebanz, Vogeley & Schilbach, 2014; Wang, Williamson & Meltzoff, 2015) ซึ่งทักษะการเลียนแบบนั้นต้องอาศัยความสนใจและการสังเกต กระบวนการรับรู้และการเคลื่อนไหว (Ugur, Nagai, Sahin & Oztog, 2015) การจดจำ และการนำออกมาใช้ รวมทั้งกระบวนการสร้างแรงจูงใจ (Vanvuchelen, Schuerbeeck, Roeyers & Weerdt, 2013; DiYanni, Corriveau, Kurkul, Nasrini &

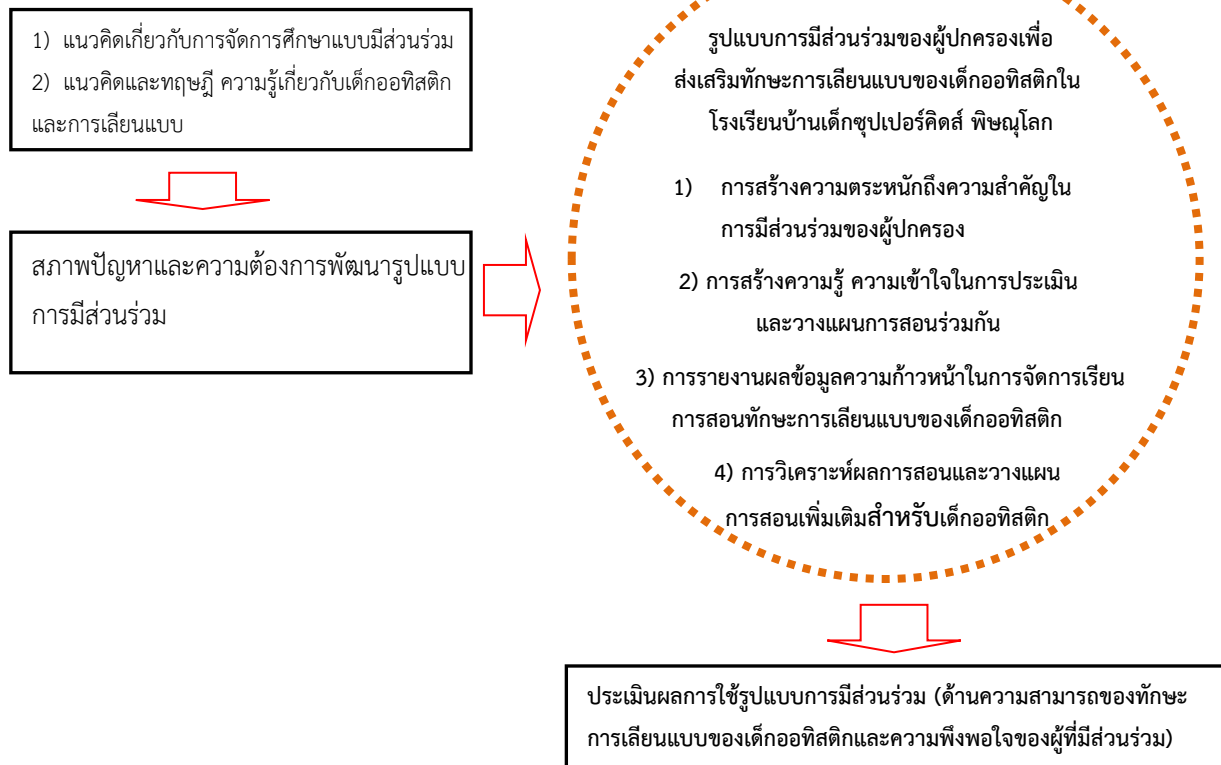
Nini, 2015) การเข้าใจความหมายของการกระทำและความคิดภายในจิตใจของผู้อื่นได้ (Sanefuji & Yamamoto, 2014; Van Etten & Carver, 2015) จึงจะสามารถเลียนแบบพฤติกรรมการเล่นการสื่อสาร และทักษะทางสังคมอย่างเหมาะสมได้ (Field et al., 2014; Paulraj, Karim & Vetrayan, 2015) ดังนั้น การตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมและเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการสอนของผู้ปกครองในการกระตุ้นให้เกิดการมองสบตาและมีความสนใจร่วมในการเลียนแบบ (Gredeback & Falck-Ytter, 2015) โดยอาศัย การชี้แนะด้วยคำพูด การจัดทำทางเพื่อให้เด็กสามารถเลียนแบบได้สำเร็จ จึงเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ จากคนใกล้ชิดได้เป็นอย่างดี

วิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการ การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กชุบเปอร์คิดส์ พิษณุโลก รวมทั้ง ผลของการเลียนแบบของเด็กออทิสติกและความพึงพอใจของผู้ปกครอง ครูผู้สอนและผู้บริหาร หลังจากการใช้รูปแบบดังกล่าวเพื่อเป็นข้อมูลในการนำไปใช้ช่วยเหลือเด็กออทิสติกต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กชุบเปอร์คิดส์ พิษณุโลก
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กชุบเปอร์คิดส์ พิษณุโลก
3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กชุบเปอร์คิดส์ พิษณุโลก
 - 3.1 เพื่อศึกษาความสามารถในด้านทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติก หลังจากการใช้รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กชุบเปอร์คิดส์ พิษณุโลก
 - 3.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครอง ครูผู้สอน และผู้บริหาร หลังจากการใช้รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กชุบเปอร์คิดส์ พิษณุโลก

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้แบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กชุเปอร์คิดส์ พิษณุโลก

1.1 กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง คือ ผู้ปกครอง ครูผู้สอน และผู้บริหารในโรงเรียนบ้านเด็กชุเปอร์คิดส์ พิษณุโลก จำนวน 39 คน

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ การสนทนากลุ่มเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้แบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กชุเปอร์คิดส์ พิษณุโลก โดยเริ่มต้นจากการสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมด้วยการใช้ภาพวิดิทัศน์ให้ความรู้เกี่ยวกับความบกพร่องของทักษะการเรียนรู้แบบที่มีความสัมพันธ์กับปัญหาของการเรียนรู้ทางภาษาและการสื่อความหมาย ทักษะทางอารมณ์และสังคม และการใช้คำถามปลายเปิด เช่น “ท่านได้รับรู้ถึงปัญหาที่คาดว่าจะเกิดในอนาคตหรือไม่” เพื่อเปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกันกับผู้ปกครองที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาบุตรออทิสติกและผู้ปกครองเด็กออทิสติกระดับอาการรุนแรงและมีปัญหาต่อการดูแลช่วยเหลือ

1.3 การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กซูปเปอร์คิดส์ พิษณุโลก และรวบรวมเพื่อสรุปผลข้อมูลปัญหาความต้องการ และข้อเสนอแนะให้ครบถ้วน

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาและนำเสนอแบบพรรณนาวิเคราะห์เพื่อพิจารณาว่าปัญหาอะไรที่เกิดขึ้น มีความต้องการในการแก้ไขปัญหายังไร เนื้อหาที่ต้องการพัฒนาช่วงระยะเวลาที่ใช้ ลักษณะของวิธีการ และการดำเนินการ

2. การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กซูปเปอร์คิดส์ พิษณุโลก

2.1 กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง คือ ผู้ปกครอง ครูผู้สอน และผู้บริหารในโรงเรียนบ้านเด็กซูปเปอร์คิดส์ พิษณุโลก จำนวน 39 คน (ข้อ 1.1)

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ การสนทนากลุ่มเพื่อพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กซูปเปอร์คิดส์ พิษณุโลก โดยการนำข้อมูลสภาพสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนา (ข้อ 1) มาใช้ในการพัฒนารูปแบบร่วมกัน

2.3 การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการสนทนากลุ่มเพื่อพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กซูปเปอร์คิดส์ พิษณุโลก และรวบรวมและสรุปผลเป็นรูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กซูปเปอร์คิดส์ พิษณุโลกร่วมกัน

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาและนำเสนอแบบพรรณนาวิเคราะห์เพื่อพัฒนาเป็นรูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กซูปเปอร์คิดส์ พิษณุโลก ในขั้นตอน คือ 1) การสร้างความตระหนักถึงความสำคัญในการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง 2) การสร้างความรู้ ความเข้าใจในการประเมินและวางแผนการสอนร่วมกัน 3) ครูผู้สอนทำการสอนร่วมกับผู้ปกครองที่ประยุกต์การสอนในกิจกรรมประจำวันอย่างต่อเนื่อง 4) การรายงานผลความก้าวหน้า วิเคราะห์ผล และวางแผนการสอนเพิ่มเติมร่วมกันของผู้ปกครอง ครูผู้สอน และผู้บริหาร

3. การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กซูปเปอร์คิดส์ พิษณุโลก ดังนี้

3.1 การศึกษาความสามารถในด้านทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกหลังจากการใช้แบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กซูปเปอร์คิดส์ พิษณุโลก

3.1.1 กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นกลุ่มเด็กออทิสติกที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจง คือ มีประวัติพัฒนาการของความสามารถในการเดินได้ภายในช่วงอายุ 11-15 เดือน มีความตึงตัวของกล้ามเนื้อปกติ มีความบกพร่องในการมองสบตา และไม่มีประวัติการเจ็บป่วยที่ขัดขวางต่อการออกกำลังกาย เช่น กระดูกหัก โรคกระดูกและข้อ และอาการชัก มีช่วงอายุ 3 - 5 ปี จำนวน 24 คน

3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ เกณฑ์การวัดผลประเมินผลตามหลักสูตรการสอนการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กชุเปอร์คิดส์ พิษณุโลก ที่ได้รับการอนุมัติจากสำนักงานการศึกษาเอกชน ในวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2554 และได้ทำการปรับปรุงโดยมีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความถูกต้องเชิงเนื้อหา จำนวน 5 ท่าน ที่มีเกณฑ์ (Ingersoll, 2010; Kleeberger & Mirenda, 2010) ดังนี้

- 1 หมายถึง ไม่สามารถเลียนแบบการเคลื่อนไหวร่างกายได้
- 2 หมายถึง สามารถเลียนแบบการเคลื่อนไหวร่างกายได้ช้าและต้องสอนซ้ำ ๆ หรือช่วยจับมือชี้แนะ
- 3 หมายถึง สามารถเลียนแบบการเคลื่อนไหวร่างกายได้เองโดยทันที เช่น ตบมือ ยกมือ กอดอก

ถือว่าผ่านเกณฑ์การวัดผล/ประเมินผล

3.1.3 การรวบรวมข้อมูล เป็นการประเมินผลของระดับความสามารถในการเลียนแบบของเด็กออทิสติกก่อน (ขั้นตอนที่ 1) และหลัง (ขั้นตอนที่ 4) หลังจากการใช้รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กชุเปอร์คิดส์ พิษณุโลก โดยใช้การบันทึกวีดิทัศน์ในสถานการณ์ที่ครูผู้สอนทำการสอนในระยะเวลา 1 นาที และอาศัยการพิจารณาให้คะแนนร่วมกันของผู้ปกครอง ครูผู้สอน และผู้บริหาร

การวิเคราะห์ข้อมูล จะใช้การวิเคราะห์ความสามารถในการเลียนแบบของเด็กออทิสติกเป็นระดับ 1-3 ตามเกณฑ์การวัดผลประเมินผลตามหลักสูตรการสอนการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กชุเปอร์คิดส์ พิษณุโลก

3.1.4 การศึกษาความพึงพอใจรูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กชุเปอร์คิดส์ พิษณุโลก หลังจากการใช้รูปแบบ

3.2.1 กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง คือ ผู้ปกครอง ครูผู้สอน และผู้บริหารในโรงเรียนบ้านเด็กชุเปอร์คิดส์ พิษณุโลก จำนวน 39 คน

3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินความพึงพอใจรูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กชุเปอร์คิดส์ พิษณุโลกที่ได้พัฒนาขึ้นจากการสังเคราะห์เอกสาร งานวิจัย แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมและการเลียนแบบของเด็กออทิสติก ที่มีเกณฑ์การวัด/ประเมินผลเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ในการให้คะแนน 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554) ที่มีหัวข้อหลักเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอน คือ 1) การสร้างความตระหนักถึงความสำคัญในการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง 2) การสร้างความรู้ความเข้าใจในการประเมินและวางแผนการสอนร่วมกัน 3) ครูผู้สอนทำการสอนร่วมกับผู้ปกครองที่ประยุกต์การสอนในกิจวัตรประจำวันอย่างต่อเนื่อง 4) การรายงานผลความก้าวหน้า วิเคราะห์ผล และวางแผนการสอนเพิ่มเติมร่วมกันของผู้ปกครอง ครูผู้สอน และผู้บริหาร เช่น “ท่านได้มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับเด็กออทิสติกร่วมกันระหว่างผู้ปกครอง ครูผู้สอน และผู้บริหาร” และยังปรับปรุงข้อคำถามให้ครอบคลุมในการให้ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทของการมีส่วนร่วมที่แตกต่างกันได้ รวมทั้งตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา การแพทย์เด็กพิเศษ การศึกษาพิเศษกายวิภาคศาสตร์

และการบำบัดรักษาเด็กออทิสติก จำนวน 5 ท่าน และนำมาทดลองใช้กับผู้ปกครอง ครูผู้สอน และผู้บริหารที่มีความคล้ายคลึงกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจำนวน 30 คน นำข้อมูลมาวิเคราะห์ความเที่ยงตามวิธีการของครอนบาคได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.70

3.2.3 การรวบรวมข้อมูล ซึ่งได้รวบรวมคะแนนจากแบบประเมินความพึงพอใจรูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กชุบเปอร์คิตส์ พิชณุโลก ในการประเมินหลังจากการใช้รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กชุบเปอร์คิตส์ พิชณุโลก (หลังขั้นตอนที่ 4)

3.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์คะแนนที่ได้โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบประเมินความพึงพอใจรูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กชุบเปอร์คิตส์ พิชณุโลก

ผลการวิจัย

1. สภาพปัญหาเกิดจากผู้ปกครองขาดความตระหนักถึงการมีส่วนร่วม ปัญหาเศรษฐกิจ ความเหนื่อยล้า และข้อจำกัดความรู้ความเข้าใจในการช่วยเหลือและการกำหนดเป้าหมายการสอนที่ถูกต้องสำหรับเด็กออทิสติก รวมทั้งขาดระบบการติดต่อสื่อสารข้อมูลของความก้าวหน้าในการสอน จึงมีความต้องการสร้างความตระหนักและมีส่วนร่วมของคนในครอบครัวเพื่อทำการสอนอย่างต่อเนื่องร่วมกันจึงจะสามารถพัฒนาทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกได้

2. ผลการพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กชุบเปอร์คิตส์ พิชณุโลก มีขั้นตอน คือ

ภาพ 1 รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กชุบเปอร์คิตส์ พิชณุโลก

2.1 การสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองมีความสำคัญที่สุดในการพัฒนาเด็กออทิสติกให้ไปสู่เป้าหมาย โดยสามารถเลือกใช้การสร้างความตระหนักแบบครอบครัวเดี่ยวเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งกันในด้านความเชื่อ ลักษณะการเลี้ยงดู และแนวทางการช่วยเหลือ รวมทั้งสร้างขวัญและกำลังใจให้ครอบครัวสามารถเอาชนะความท้อแท้และเหนื่อยล้าในการดูแลเด็กออทิสติกได้ ซึ่งต้องมีการนัดวันเวลาที่บุคคลในครอบครัว ครูผู้สอน และผู้บริหารสามารถมาพร้อมกันในการประเมินผลเพื่อป้องกันความบกพร่องของเด็กออทิสติกในห้องเรียนร่วมกัน และมีการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับแนวทางการช่วยเหลือที่ถูกต้องจากครูผู้สอนและผู้บริหาร รวมทั้งมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเพื่อรับการช่วยเหลือจากโรงเรียนและมีการกำหนดบทบาทของคนในครอบครัวเพื่อทำหน้าที่การสอนเด็กออทิสติก ผู้รับผิดชอบเรื่องค่าใช้จ่าย และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็กออทิสติกด้วยกัน นอกจากนั้นยังสามารถสร้างความตระหนักแบบกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกันกับผู้ปกครองที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาบุตรออทิสติกและผู้ปกครองที่มีบุตรออทิสติกระดับอาการรุนแรงได้ โดยใช้การสนทนากลุ่มที่มีการเปิดประเด็น ได้แก่ “สถานการณ์ใดที่ท่านไม่สามารถควบคุมลูกของท่านได้” หรือ “ท่านได้รับรู้ถึงปัญหาที่คาดว่าจะเกิดในอนาคตหรือไม่”

2.2 การสร้างความรู้ความเข้าใจในการประเมินผลและวางแผนการสอนร่วมกัน โดยการประเมินความบกพร่องของทักษะการเลียนแบบ ปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าวว้าวาย และพฤติกรรมซ้ำ ๆ ที่อาจส่งผลขัดขวางต่อการพัฒนาทักษะความสามารถของเด็กออทิสติกได้ รวมทั้งพัฒนาทักษะการสอนของผู้ปกครองให้เกิดความชำนาญในการสอนการเลียนแบบของเด็กออทิสติกจากครูผู้สอนและผู้บริหารในระยะเวลา 1 สัปดาห์ โดยเริ่มต้นจากการอธิบายและช่วยเหลือให้ผู้ปกครองได้ทดลองทำการสอน เพื่อลดภาวะความเครียดและสร้างความเชื่อมั่นในการสอนเด็กออทิสติก จนสามารถเข้าใจวิธีการและปรับเปลี่ยนเพื่อประยุกต์รูปแบบการสอนในชีวิตประจำวันได้

2.3 ครูผู้สอนและผู้ปกครองทำการสอนทักษะการเลียนแบบอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผู้ปกครองประยุกต์การสอนในชีวิตประจำวันเพื่อสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้และพฤติกรรมที่เหมาะสมทั้งที่บ้านและโรงเรียนได้ โดยใช้ระยะเวลา 1 เดือน โดยมีการกำกับ ติดตาม ประเมินผลของผู้บริหารเป็นระยะ ซึ่งวิธีการสอนทักษะการเลียนแบบในเด็กออทิสติกนั้นครูผู้สอนและผู้ปกครองต้องมุ่งมั่นให้เกิดการมองสบตาและมีความสนใจร่วมตลอดจนความสนุกสนานในกิจกรรมทักษะการเลียนแบบผู้อื่น (Lidstone et al., 2014; Gredeback & Falck-Ytter, 2015; Taheri et al, 2015) และใช้เทคนิคการชี้แนะแบบภาพรวมของการแทรกแซงซึ่งกันและกันด้วยการใช้คำพูด การช่วยจัดทำทางเพื่อให้เด็กสามารถเลียนแบบได้สำเร็จ (Ingersoll, 2010; Paulraj, Karim & Vetrayan, 2015) รวมทั้งการให้รางวัลหรือคำชมอย่างรวดเร็วเมื่อเด็กทำได้ดี (NETwork Interventions, 2009; Carbone, Brien, Sweeney-Kerwin & Albert, 2013) และใช้กลยุทธ์การตรงตัว การชี้แนะด้วยเสียงเรียกชื่อหรือการเสริมทำให้เกิดการขัดจังหวะการเล่นหรือสิ่งที่ต้องการเพื่อกระตุ้นให้เด็กหันมาสนใจมองสบตา การมองตาม และมีอารมณ์ร่วมขณะทำการสอนการเลียนแบบได้ (NETwork Interventions, 2009; Hutman, Chela, Gillespie-Lynch & Sigman, 2012) นอกจากนั้นควรใช้การสอน

แบบ 1:1 และใช้สื่อการสอนที่บูรณาการการรับรู้ทางการมองเห็นและเสียงที่ได้ยิน (Kleeberger & Mirenda, 2010) เพื่อส่งเสริมให้เกิดทักษะการเลียนแบบการเคลื่อนไหวร่างกายได้ดี

2.4 การรายงานผลความก้าวหน้า วิเคราะห์ผล และวางแผนการสอนเพิ่มเติมร่วมกันของผู้ปกครอง ครูผู้สอน และผู้บริหาร ซึ่งในทางปฏิบัติการเมื่อมีการรายงานผลข้อมูลความก้าวหน้าแล้วนั้นจะมีการวิเคราะห์ผลการสอนและวางแผนการสอนเพิ่มเติมร่วมด้วยในเวลาเดียวกัน โดยครูผู้สอนจะทำการรายงานข้อมูลความก้าวหน้าในรูปแบบวิธีทัศนการประเมินผลการสอนทักษะการเลียนแบบ และมีผู้บริหารคอยให้คำปรึกษาและความรู้เพิ่มเติม รวมทั้งในขั้นตอนดังกล่าวนี้จะมีการติดต่อสื่อสารผ่านระบบไลน์เพื่อให้สามารถแก้ปัญหาหรือข้อสงสัยที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนั้นในกรณีเด็กออทิสติกที่ไม่สามารถบรรลุผลตามแผนการสอนที่กำหนดไว้นั้น ผู้มีส่วนร่วมจะเกิดความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจกันเนื่องจากการรับรู้ข้อมูลปัญหาที่เกิดขึ้นและได้มีส่วนร่วมในการวางแผนเพื่อแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่องร่วมกัน

3. ผลการใช้รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กซูปเปอร์คิดส์ พิษณุโลก ดังนี้

3.1 ผลของความสามารถในทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกหลังการใช้รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กซูปเปอร์คิดส์ พิษณุโลก

ตาราง 1 ทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกหลังการใช้รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กซูปเปอร์คิดส์ พิษณุโลก

จำนวนเด็กออทิสติก (คน)	ระดับความสามารถของทักษะการเลียนแบบ						หมายเหตุ
	ก่อน			หลัง			
	1	2	3	1	2	3	
24	24	1	0	0	2*	22	2* คือเด็กเป็นไข้/ขาดเรียน

1 หมายถึง ไม่สามารถเลียนแบบการเคลื่อนไหวร่างกายได้

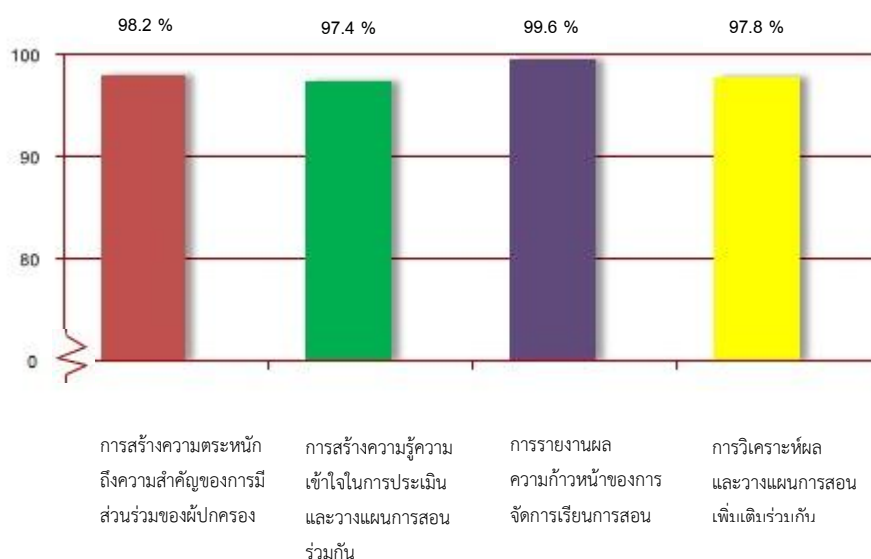
2 หมายถึง สามารถเลียนแบบการเคลื่อนไหวร่างกายได้ช้า และต้องสอนซ้ำ ๆ หรือช่วยจับมือชี้แนะ

3 หมายถึง จำนวนเด็กที่สามารถเลียนแบบการเคลื่อนไหวร่างกายได้เองโดยทันที เช่น ตบมือ ยกมือ กอดอก ถือว่าผ่านเกณฑ์การวัดผล/ประเมินผล

จากตาราง 1 พบว่า เด็กออทิสติก จำนวน 22 คน ที่มีระดับความสามารถในการเลียนแบบผ่านเกณฑ์การวัดผล/ประเมินผล (ระดับ 3) คือ สามารถเลียนแบบการเคลื่อนไหวร่างกายได้เองโดยทันที เช่น ตบมือ ยกมือ กอดอก และมีเด็กออทิสติก 2 คน ที่ไม่ผ่านเกณฑ์การวัดผล/ประเมินผล (ระดับ 2) อันเกิดจากปัจจัยจากการเจ็บป่วยทางร่างกาย

3.2 ผลของความพึงพอใจของผู้ปกครอง ครูผู้สอน และผู้บริหาร หลังการใช้รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กซูปเปอร์คิดส์ พิษณุโลก พบว่าภาพรวมและในแต่ละรายชั้นตอนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีขั้นตอนการรายงานความก้าวหน้ามีระดับความพึงพอใจสูงเป็นอันดับแรก การสร้างความตระหนักในการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อพัฒนาทักษะการ

เลียนแบบของเด็กออทิสติกเป็นอันดับรองลงมา และการสร้างความรู้ความเข้าใจและพัฒนาทักษะการสอนร่วมกันสำหรับผู้ปกครอง ครูผู้สอน และผู้บริหารร่วมกันเป็นอันดับสุดท้าย (ดังภาพ 2)

ภาพ 2 ความพึงพอใจของผู้ปกครอง ครูผู้สอน และผู้บริหาร หลังจากรูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กซูปเปอร์คิดส์ พิษณุโลก

อภิปรายผล

1. สภาพปัญหาส่วนใหญ่ที่พบเกิดจากการขาดความตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่เกี่ยวกับความขัดแย้งทางด้านความเชื่อและลักษณะการเลี้ยงดูเด็กออทิสติกที่แตกต่างกันของคนในครอบครัว เช่น ความเชื่อว่าพระเจ้าเท่านั้นที่จะช่วยเหลือเด็กได้ (Bashir et al., 2014) และปัญหาการหย่าร้าง (Weinberger, 2014) อันส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและค่าใช้จ่ายที่สูงของครอบครัวที่ต้องดูแลเด็กออทิสติกในระยะยาว (Hartley et al., 2010) รวมทั้งปัญหาพฤติกรรมและการดูแลสุขอนามัยและของเด็กออทิสติกจนเกิดภาวะความวิตกกังวล ซึมเศร้า อาการเจ็บป่วยทางกาย ความเหนื่อยล้าและท้อแท้ในที่สุด (Mao, 2012) นอกจากนี้ปัญหาของความขัดแย้งในด้านการกำหนดเป้าหมายของการสอนอันเกิดจากการขาดช่องทางการสื่อสารเพื่อรับรู้ข้อมูลการประเมินและข้อเสนอแนะ (Kalyva, 2013; Griffin, 2014) ความก้าวหน้าและการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมกันอย่างรวดเร็วและให้คำปรึกษาเพื่อรับฟังความรู้สึกด้วยความห่วงใย (Ruble & Akshoofmoff, 2010) ดังนั้นการสร้าง ความตระหนักและมีส่วนร่วมของคนในครอบครัวเพื่อทำการสอนอย่างต่อเนื่องร่วมกันจึงจะสามารถพัฒนาทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกได้

2. ผลการศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติก โดยการนำหลักการของการจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการให้เหตุร่วมกัน

ของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อสร้างและการประสานความร่วมมือกันในการช่วยเหลือเด็กออทิสติก และส่งผลให้เกิดความพึงพอใจและการสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นร่วมกันได้ (Shagholi & Hussin, 2009; Amanchukwu, Stanley & Ololube, 2015; Gichohi, 2015) ควรมีขั้นตอน ดังนี้

2.1 การสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง เป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุดในการช่วยเหลือเด็กออทิสติก (Steiner et al., 2012) อันจะส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและร่วมมือกันของคนในครอบครัวได้ ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้ไกล่เกลี่ยความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในครอบครัวและการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับแนวทางการช่วยเหลือเด็กออทิสติกที่ถูกต้องร่วมกับครูผู้สอน รวมทั้งในขั้นตอนนี้ยังมีการประเมินเพื่อบ่งชี้ความบกพร่อง การตัดสินใจเพื่อรับการช่วยเหลือจากโรงเรียน และมีการกำหนดบทบาทของคนในครอบครัวผู้ที่จะทำหน้าที่การสอนเด็กออทิสติก ผู้รับผิดชอบเรื่องค่าใช้จ่าย และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็กออทิสติกร่วมกันในห้องแยก ซึ่งผู้บริหารควรเข้าใจความรู้สึกและรับฟังปัญหาด้วยความห่วงใย (Ruble & Akshootmoff, 2010) อันเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและความรู้สึกไว้วางใจของผู้ปกครองในการเสนอแนะข้อมูลความคิดและร่วมตัดสินใจเพื่อวางแผนการช่วยเหลือเด็กออทิสติกได้อย่างเหมาะสมกับบริบทด้านเศรษฐกิจ เวลาว่าง และผู้ดูแลเด็กออทิสติกในครอบครัวได้ (Kalyva, 2013; Griffin, 2014; Witherspoon, 2015) นอกจากนั้นการสร้างความตระหนักแบบกลุ่มยังเป็นการเปิดโอกาสให้มีการสนทนากลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้อื่น อันจะสามารถลดความเครียด ความเหนื่อยล้าและท้อแท้ของผู้ปกครองเด็กออทิสติกได้ (Mao, 2012)

1.2 ขั้นตอนการสร้างความรู้ความเข้าใจในการประเมินผลและวางแผนการสอนร่วมกัน อันเป็นการส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ครูผู้สอน และผู้บริหารได้มีส่วนร่วมเพื่อประเมินผล วางแผนการสอน และกำหนดเป้าหมายของการสอนสำหรับเด็กออทิสติกร่วมกัน (Mahotiere, 2013; Witherspoon, 2015) และช่วยลดความขัดแย้งที่เกิดจากความเข้าใจที่ไม่ตรงกันของผู้ปกครองและครูผู้สอนเกี่ยวกับข้อมูลของปัญหาพฤติกรรมและวิธีการสอน เช่น ผู้ปกครองรู้สึกว่าครูผู้สอนกล่าวหาลูกออทิสติกของตนมีปัญหาพฤติกรรมที่แย่มากกว่าที่เป็นจริงและมีได้สนใจต่อข้อเสนอแนะ (Griffin, 2014) รวมทั้งมีการพัฒนาทักษะการสอนของผู้ปกครองโดยเริ่มต้นจากการอธิบายและช่วยเหลือให้ผู้ปกครองได้ทดลองทำการสอน เพื่อลดภาวะความเครียดและสร้างความเชื่อมั่นในการสอนเด็กออทิสติก จนสามารถเข้าใจวิธีการและปรับเปลี่ยนเพื่อประยุกต์รูปแบบการสอนในชีวิตประจำวันได้ (Steiner et al., 2012)

1.3 ขั้นตอนครูผู้สอนและผู้ปกครองทำการสอนทักษะการเลียนแบบอย่างต่อเนื่องในระยะเวลา 1 เดือน ซึ่งเมื่อผู้ปกครองได้ทำการสอนที่บ้านอย่างต่อเนื่องจะสามารถพบได้ว่าเด็กออทิสติก มีพัฒนาการที่ดีขึ้นได้อย่างต่อเนื่อง หรือเมื่อพบปัญหาสามารถปรึกษาครูผู้สอนและผู้บริหารที่มีบทบาท ในการกำกับ ติดตาม ประเมินผลเป็นระยะเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งจะสามารถสนับสนุน ให้เด็กออทิสติกเกิดการเรียนรู้และพฤติกรรมที่เหมาะสมทั้งที่บ้านและโรงเรียนได้ (Mahotiere, 2013) และการได้มีส่วนร่วมในการสอนดังกล่าวจะสามารถสร้างความไว้วางใจและหาแนวทางแก้ไขปัญหาใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาทักษะความสามารถของเด็กออทิสติกร่วมกันให้ดียิ่งขึ้นได้ (Gichohi, 2015)

1.4 ขั้นตอนการรายงานความก้าวหน้า วิเคราะห์ผล และวางแผนการสอนเพิ่มเติมร่วมกันหลังจากการจัดการเรียนการสอน 1 เดือน ซึ่งเป็นสิ่งที่มุ่งหวังของผู้ปกครอง ครูผู้สอน และผู้บริหารที่ต้องการให้เด็กออทิสติกมีทักษะการเลียนแบบที่เพิ่มขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการและเกิดความพึงพอใจร่วมกัน (Ajayi & Afolabi, 2012; Geoffrey et al., 2012) และแสดงถึงผลสำเร็จของรูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติก ดังนั้นจึงควรมีการรายงานความก้าวหน้าที่เกิดขึ้นด้วยวิธีทัศนหรือประเมินในสถานการณ์จริงร่วมกันและมีการสื่อสารข้อมูลความก้าวหน้าในการสอนของแต่ละวันเพื่อแสดงความเอาใจใส่ต่อความรู้สึกของผู้ปกครอง นอกจากนี้ในกรณีเด็กออทิสติกที่ไม่สามารถบรรลุผลตามแผนการสอนที่กำหนดไว้นั้น ผู้มีส่วนร่วมจะเกิดความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจกันเนื่องจากการรับรู้ข้อมูลปัญหาที่เกิดขึ้นและได้มีส่วนร่วมในการวางแผนเพื่อแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่องร่วมกัน

3. ผลการศึกษาผลของความสามารถในทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกหลังจากใช้รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติก ที่พบว่าเด็กออทิสติกส่วนใหญ่ผ่านเกณฑ์การวัดผล/ประเมินผลและมีเพียงเด็กที่มีปัญหาการเจ็บป่วยทางกายจนต้องขาดเรียนเป็นช่วงระยะสั้น ๆ เท่านั้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์ อันเป็นสิ่งที่ยืนยันได้ว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนั้นสามารถช่วยให้เกิดความสัมฤทธิ์ผลในการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกได้ในระดับที่สูง ซึ่งความบกพร่องด้านทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกเกิดจากความผิดปกติของกระบวนการทำงาน ของสมองส่วน cerebellum และ Right inferior parietal lobule และ Mirror Neuron System ใน Premotor cortex (Kana, Wadsworth & Travers, 2011) ในการวางแผนและควบคุมการเคลื่อนไหวของร่างกายให้ถูกต้องตามแบบและกระบวนการสนใจ การสังเกต การรับรู้และเข้าใจความหมายของภาษาท่าทางที่เป็นการเคลื่อนไหวของผู้อื่น (Taylor, 2014) กระบวนการจดจำ การนำข้อมูลออกมาใช้ และแรงจูงใจในการเรียนรู้ร่วมด้วย (Vanvuchelen et al., 2013; DiYanni et al., 2015) จนส่งผลให้เด็กออทิสติกไม่สามารถเลียนแบบผู้อื่นได้ ดังนั้นเมื่อเด็กออทิสติกได้รับการสอนทักษะการเลียนแบบภาพรวมของการแทรกแซงซึ่งกันและกัน (Reciprocal Imitation Training) จากผู้ปกครองและครูผู้สอน โดยอาศัยการใช้คำพูด ภาษากาย และการจัดทำทางในการกระตุ้นให้เด็กเลียนแบบตามให้สำเร็จภายใน 5 วินาที (Laine, Rauzy, Tardif & Gepner, 2011; Taylor, 2014) รวมทั้งให้รางวัลหรือคำชมเมื่อเด็กทำได้ดี (Ingersoll, 2010; Kleeberger & Mirenda, 2010; Carbone et al., 2013) และลดระยะเวลาในการเกิดพฤติกรรมซ้ำ ๆ หรือเล่นอย่างอิสระจนขาดความสนใจต่อคนรอบข้างโดยใช้กลยุทธ์การงดรางวัลและการชี้นำด้วยเสียงเรียกชื่อหรือการเสริมทำให้เกิดการขัดจังหวะการเล่นหรือสิ่งที่ต้องการเพื่อกระตุ้นให้เด็กหันมาสนใจมองสบตา การมองตาม และมีอารมณ์ร่วมขณะทำการสอนการเลียนแบบได้ (Network Interventions, 2009; Hutman, Chela, Gillespie-Lynch & Sigman, 2012) ตลอดจนทำกิจกรรมการเล่นเคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลงและการเล่นของเล่นตามแบบได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมใหม่ ๆ และพัฒนาให้เกิดทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกได้ (Kleeberger & Mirenda, 2010; Ezell et al., 2012) และการสอนในสถานการณ์ที่บ้านและโรงเรียนอันเป็นสิ่งแวดล้อมที่เด็กไว้วางใจกับคนใกล้ชิดหรือสิ่งแวดล้อมที่สนใจจึงจะได้ผลดี (Edwards, 2014)

โดยควรทำการสอนเมื่อแรกพบความบกพร่องซึ่งจะเกิดความผิดพลาดในการเลียนแบบได้น้อยกว่าและจะเกิดความยากเมื่อเข้าสู่ระยะถดถอยของพัฒนาการในระดับรุนแรงที่มีความบกพร่องทางด้านระดับสติปัญญา ร่วมด้วย (Rogers, Young, Cook, Giolzetti & Ozonoff, 2010; Vanvuchelen et al., 2013) ทำให้ใช้เวลาในการเลียนแบบมากกว่า 4 วินาที (Laine et al., 2011) และจะไม่สามารถพัฒนาทักษะการเลียนแบบได้เองตามอายุที่เพิ่มขึ้นทั้งเพศชาย และหญิง (Edwards, 2014; Bernier, Aaronson & McPartland, 2013) ซึ่งควรเริ่มต้นจากการเลียนแบบการเคลื่อนไหวของร่างกายในการยกมือการเคลื่อนไหวใบหน้า การกระทำกับวัตถุ การทำสัญลักษณ์ และพัฒนาขึ้นเป็นการเลียนแบบจากการฟังเพื่อส่งเสริมการเลียนแบบเสียงและการบูรณาการจากการมองเห็นและเสียงที่ได้ยินเพื่อให้สามารถเลียนแบบในสิ่งที่ต้องการและการเลียนแบบทางสังคมตามมา (Paulraj et al., 2015) นอกจากนั้นยังจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถในการเข้าใจความหมายของการเล่น การหยอกล้อ และการเคลื่อนไหวตามแบบมารดา (Rogers et al., 2010) ร่วมกับการใช้สิ่งของที่เด็กสนใจ (Taheri, Alemi, Meghdari, Pour-Etemad & Holderread, 2015) ดังนั้นรูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกจึงสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครอง ครูผู้สอน และผู้บริหาร หลังจากการใช้รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติก ที่พบว่าในภาพรวมทุกขั้นตอนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีขั้นตอนการรายงานผลข้อมูลความก้าวหน้าในการจัดการเรียนการสอนด้านทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกสูงสุดเป็นอันดับแรก อาจเป็นเพราะรูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกได้จากการพัฒนาร่วมกันของผู้ปกครอง ครูผู้สอน และผู้บริหาร เพื่อสนองตอบความต้องการได้อย่างครอบคลุมในด้านการส่งเสริมให้ทุกคนมีความตระหนักถึงความสำคัญ ของการมีส่วนร่วมการให้ข้อมูลและรับรู้ข้อมูลการประเมินความบกพร่องและผลความก้าวหน้าในการสอนร่วมกัน ตลอดจนมีส่วนร่วมในการสอนทักษะการเลียนแบบและการแก้ปัญหาพฤติกรรมของเด็กออทิสติกที่เกิดขึ้นร่วมกันในทุกขั้นตอนจนเกิดความสัมฤทธิ์ผลในการสอนทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกได้ ซึ่งสิ่งนี้ได้แสดงถึงความสำเร็จและประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติกที่ได้จากความร่วมมือกัน และสร้างความพึงพอใจความเข้าใจ เชื่อถือและไว้วางใจ และมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ปกครอง และโรงเรียนได้เป็นอย่างดี (Ajayi & Afolabi, 2012; Geoffrey & Achoka, 2012; Mokoena, 2012)

สรุปได้ว่ารูปแบบการจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติก เนื่องจากสามารถพัฒนาทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกและสามารถสร้างให้เกิดความพึงพอใจของผู้ปกครองและโรงเรียน อันเป็นการจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติกที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืนได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้

1. การนำไปใช้ควรคำนึงถึงความแตกต่างของระดับเศรษฐกิจ ระดับการศึกษา และระดับความร่วมมือของผู้ปกครองในการช่วยเหลือเด็กออทิสติก
2. ควรเลือกใช้กลุ่มประชากรเด็กออทิสติกตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อให้สามารถใช้กิจกรรมการบูรณาการระบบประสาทรับรู้และการเคลื่อนไหวร่วมด้วย อันจะช่วยให้เด็กมีระดับการตื่นตัวของร่างกายที่ดีได้
3. ขั้นตอนการสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนั้น ผู้บริหารควรคำนึงถึงบริบทความขัดแย้งของผู้ปกครองทั้งทางด้านความคิด ความเชื่อ และทัศนคติ โดยพยายามอธิบายให้เกิดการรับรู้และเข้าใจร่วมกันในสิ่งที่ถูกต้องและเหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาในภาพรวมของบริบทของโรงเรียนและผู้ปกครองที่แตกต่างกัน
2. ควรศึกษาผลของทักษะการเลียนแบบหลังจากใช้รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมทักษะการเลียนแบบของเด็กออทิสติกในโรงเรียนบ้านเด็กชุบเปอร์คิดส์ พิษณุโลก ในกลุ่มเด็กออทิสติกที่มีความหลากหลายของอายุและข้อจำกัด
3. ควรศึกษาผลของการใช้กิจกรรมการบูรณาการระบบประสาทรับรู้และการเคลื่อนไหว ที่อาจส่งผลต่อระดับการตื่นตัวและประสิทธิภาพในการสอนทักษะการเลียนแบบได้

เอกสารอ้างอิง

- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- Ajayi, I. A., Afolabi, C. Y. (2012). Participatory management and productivity among secondary school teachers in south west Nigeria. *Research Journal in Organizational Psychology & Educational Studies*, 1(6), 332-337.
- Amanchukwu, Stanley, & Ololube. (2015). A review of leadership theories, principles and styles and their relevance to educational management. *Management*, 5(1), 6-14.
- Bashir, A., khurshid, S., Qadri, F. (2014). Awareness and problems of parents of children with autism spectrum disorders. *International Journal of Interdisciplinary Research and Innovations*, 2(2), 42-48.
- Bernier, R., Aaronson, B., McPartland, J. (2013). The role of imitation in the observed heterogeneity in EEG mu rhythm in autism and typical developmental. *Brain and Cognition*, 82(1), 69-75.

- Bockler, A. Timmermans, B., Sebanz, N., Vogeley, K., & Schilbach, L. (2014). Effects of observing eye contact on gaze following in high-functioning autism. *J Autism Dev Disord*, 44(7), 1651–1658.
- Carbone, V. J., Brien, L., Sweeney-Kerwin, E. J., & Albert, K. M. (2013). Teaching eye contact to children with autism: a conceptual analysis and single case study. *Education and Treatment of Children*, 36(2), 139-159.
- DiYanni, C. J., Corriveau, K. H., Kurkul, K., Nasrini, J., & Nini, D. (2015). The role of consensus and culture in children's imitation of inefficient actions. *Journal of Experimental Child Psychology*, 137, 99–110.
- Edwards, L. A. (2014). A meta-analysis of imitation abilities in individuals with autism disorders. *Autism Research*, 7(3), 363– 380.
- Ezell, S., Field, T., Nadel, J., Newton, R., Murrey, R., Siddalingappa, V., Allender, S., Grace, A. (2012). Imitation effects on joint attention behaviors of children with autism. *Psychology*, 3(9), 681-685.
- Field, T., Hernandez-Reif, M., Diego, M., Corbin, J., Stutzman, M., Orozco, A., Grace, A., Kang, M., Neophytou, L., Russo, K., Allender, S., Dominguez, G., & McGoldrick, K. (2014). Imitation can reduce repetitive behaviors and increase play behaviors in children with autism spectrum disorder. *Psychology*, 5, 1463-1467.
- Geoffrey, M., Achoka., J. K., & Emmily, M. (2012). Perception of secondary school teachers on the principles leadership styles in school management in Kamega central district, Kenya: Implications for vision 2030. *International Journal of Humanities and Social Science*, 2(6), 111-119.
- Gichohi, G. W. (2015). Stakeholder involvement in schools in 21 century for academic excellence. *International Journal of Education and Research*, 3(2), 13-22.
- Gredebäck, G., & Falck-Ytter, T. (2015). Eye movements during action observation. *Psychological Science*, 10(5), 591–598.
- Griffin, H. R. (2014). *The importance of collaboration between parents and school in special education: perceptions from the field* (Doctoral dissertation). University of North Florida. USA.
- Hartley, S. L., Barker, E. T., Seltzer, M. M., Floyd, F., Greenberg, J., Orsmond, G., & Bolt, D. (2010). The relative risk and timing of divorce in families of children with an autism spectrum disorder. *J Family Psychology*, 24(4), 449–457.

- Hutman, T, Chela, M. K, Gillespie-Lynch, K., & Sigman, M. (2012). Selective visual attention at twelve months: signs of autism in early social interactions. *Autism Dev Disord*, 42(4), 487–498.
- Ingersoll, B. (2010). Pilot randomized controlled trial of reciprocal imitation training for teaching elicited and spontaneous imitation to children with autism. *J Autism Dev Disord*, 40(9), 1154–1160.
- Kalyva, E. (2013). Collaboration between parents of children with autism spectrum disorders and mental health professionals. *Recent Advances in Autism Spectrum Disorders*, 1, 521-563.
- Kana, R. K., Wadsworth, H. M., & Travers, B. G. (2011). A systems level analysis of the mirror neuron hypothesis and imitation impairments in autism spectrum disorders. *Neuroscience and Biobehavioral Reviews*, 35(3), 894–902.
- Kleeberger, V., & Mirenda, P. (2010). Teaching generalized imitation skills to a preschooler with autism using video modeling. *J Positive Behavior Interventions*, 12(2), 16-127.
- Laine , F., Rauzy, S., Tardif, C., & Gepner, B. (2011). Slowing down the presentation of facial and body movements enhances imitation performance in children with severe autism. *J Autism Dev Disord*, 41(8), 983-996.
- Lidstone, J., Uljarevi, M., Kanaris, H., Mullis, J., Fasoli, L. & Leekam, S. (2014). Imitating the Child with Autism: A Strategy for Early Intervention?. *Autism*, 4(1), 1-4.
- Mahotiere, M. (2013). *Haitian parents' experiences with the IEP process and their involvement with the special education program* (Doctoral dissertation). University of Miami, USA.
- Mokoena, S. (2012). Effective participative management: does it affect trust levels of stakeholders in schools?. *J Social Sciences*, 30(1), 43-53.
- Mao, A. R. (2012). Factors that contribute to caregiver burden for parents of children with autism spectrum disorder or attention-deficit/hyperactivity disorder. *Journal of the American Academy of Child and Adolescence Psychiatry*, 51(9), 864-866.
- NETwork Interventions. (2009). *Typical development of eye contact*. Retrieved October 20,2015, from <http://www.networkinterventions.com>
- Paulraj, S. J., Karim, R. A., & Vetrayan, J. (2015). Evaluation of occupational performance imitation intervention on three imitation learnings among autism: case series. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 202, 58 – 66.

- Rogers, S. J., Young, G. S., Cook, I., Giolzetti, A., & Ozonoff, S. (2010). Imitating actions on objects in early-onset and regressive autism: effects and implications of task characteristics on performance. *Dev Psychopathol*, 22(1), 71–85.
- Ruble, L. A., & Akshoomoff, N. (2010). Autism spectrum disorders: intervention options for parents and educators. *National Association of School Psychologists*, 38(5), 1-6.
- Sanefuji, W., & Yamamoto, T. (2014). The developmental trajectory of imitation in infants with autism spectrum disorders: a prospective study. *Psychology*, 5(11), 1313-1320.
- Shaghali, R., & Hussin, S. (2009). Participatory management: an opportunity for human resources in education. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 1(1), 1939–1943.
- Steiner, A. M., Koegel, L. K., Koegel, R. L., & Ence, W. A. (2012). Issues and theoretical constructs regarding parent education for autism spectrum disorders. *J Autism Dev Disord*, 42(6), 1218-1227.
- Taheri, A. R., Alemi, M., Meghdari, A., Pour- Etemad, H. R., & Holderread, S. L. (2015). Clinical application of humanoid robots in playing imitation games for autistic children in Iran. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 176, 898–906.
- Taylor, J. P. (2014). *Teaching reciprocal imitation training to parents of children with autism spectrum disorder [ASD] through combined internet-based and in vivo instruction* (Doctoral dissertation). University of Pittsburgh. USA.
- The Family Empowerment & Disabilities Council. (2012). The individuals with disabilities education act and parent participation. *FEDC issue brief*, 1-10.
- Ugur, E., Nagai, Y., Sahin, E., & Oztup, E. (2015). Staged development of robot skills: behavior formation, affordance learning and imitation with motionese. *TAMD*, 7(2), 1-22.
- Van Etten, H. M., & Carver, L. J. (2015). Does impaired social motivation drive imitation deficits in children with autism spectrum disorder?. *Rev J Autism Dev Disord*, 2(3), 310–319.
- Vanvuchelen, M., Schuerbeeck, L. V., Roeyers, H., & Weerdt, W. (2013). Understanding the mechanisms behind deficits in imitation: Do individuals with autism know ‘what’ to imitate and do they know ‘how’ to imitate?. *Research in Developmental Disabilities*, 34(1), 538–545.
- Wang, C., Williamson, R. A., & Meltzoff, A. N. (2015). Imitation as a mechanism in cognitive development: a cross-cultural investigation of 4-year-old children’s rule learning. *Frontiers in Psychology*, 6(562), 1-8.

- Weinberger, B. Z. (2014). *When parents of a child with autism divorce: separating myth from reality*. Retrieved September 20, 2016, from: <http://www.huffingtonpost.com/>.
- Witherspoon, K. J. (2015). *A case study of parental experiences and engagement in the Individual educational plan (IEP) conference* (Doctoral dissertation). University of St. Thomas. Minnesota.